

אחות אשה דבמזיד לא אסירא [הבעל לאשתו] מנלן?
 דתניא וְשָׁכַב אִישׁ אֶתֶּהּ, אותה שכיבה אוסרתה, ואין שכיבת אחותה אוסרתה.
 שיכול, והלא דין הוא, ומה במקום שבא על איסור קל נאסר האוסר,
 מקום שבא על איסור חמור אינו דין שנאסר האוסר!?

מאי איסור קל?

<p><u>מחזיר גרושתו משנשאת.</u> בא עליה האי [בעל השני] אסרה עליה דהאי [בעל הראשון], בא עליה אידך [בעל הראשון] אסרה עליה דהאי [בעל השני]:</p>		<p>אמר רב חסדא</p>
<p>מקום שבא על איסור חמור [אחות אשתו] אינו דין שנאסר האוסר [אשתו]!?</p>	<p>ומה במקום שבא על איסור קל [גרושתו משניסת] נאסר האוסר [בעל השני]</p>	<p>קל וחומר</p>
<p>מה למחזיר גרושתו משנשאת שכן נטמא הגוף [ואיסורה ברוב - רש"י ל"ג] ואיסורה איסור עולם!</p>		<p>פירכא</p>
<p><u>יבמה.</u> יבמה למאן? אילימא לאחר, וכדרב המנונא דאמר רב המנונא שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה? מה ליבמה שכן נטמא הגוף ואיסורה ברוב. <u>אלא יבמה לאחין.</u> עבד בה מאמר האי [אחד מן האחין], אסרה עליה דהאי [שאר אחין], בא עליה אידך [א' משאר אחין] אסרה עליה דהאי [בעל המאמר].</p>		<p>אמר ריש לקיש</p>
<p>מקום שבא על איסור חמור [אחות אשתו] אינו דין שנאסר האוסר [אשתו]!?</p>	<p>ומה במקום שבא [א' מן האחין] על איסור קל [יבמתו לאחר מאמר] נאסר האוסר [בעל המאמר]</p>	<p>קל וחומר</p>
<p>מאי איריא שבא עליה שני, אפי' עבד בה נמי מאמר [ולר"ג] ואפילו נתן לה גט ואפילו חלק לה?</p>		<p>פירכא</p>
<p><u>סוטה.</u> סוטה למאן? אילימא לבעל, בא עליה בעל אסרה עליה דבועל. אפילו נתן לה גט ואפילו אמר אין אני משקה? <u>אלא סוטה לבועל.</u> (בא עליה האי [הבועל] אסרה עליה דהאי [בעלה])</p>		<p>אמר רבי יוחנן</p>
<p>מקום שבא על איסור חמור [אחות אשתו] אינו דין שנאסר האוסר [אשתו]!?</p>	<p>ומה במקום שבא [בועל] על איסור קל [הסוטה] נאסר האוסר [הבעל]</p>	<p>קל וחומר</p>
<p>האי איסור קל הוא? איסור חמור הוא, דהיינו אשת איש!</p>		<p>פירכא</p>
<p><u>אשת איש.</u> ומאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה [הבעל] אוסרה כל ימיו [שיכול לגרשה].</p>		<p>אמר רבא</p>
<p>הבא על איסור חמור [אחות אשתו] - שהאוסרה [אשתו] אוסרה כל ימיו [אפילו גירש אשתו] - אינו דין שנאסר האוסרה [אשתו]!?</p>	<p>ומה במקום שבא [הבועל] על איסור קל [אשת איש] - שאין האוסרה [בעלה] אוסרה כל ימיו [שיכול לגרשה] - נאסר האוסר [בעלה]</p>	<p>קל וחומר</p>
<p>ת"ל "אותה", אותה שכיבתה אוסרתה, ואין שכיבת אחותה אוסרתה!</p>		

ר' יוסי אומר

כל שפוסל ע"י אחרים – פוסל ע"י עצמו		וכל שאין פוסל ע"י אחרים – אינו פוסל ע"י עצמו																	
הר"א ר' יוסי לקולא	אם אשתו פסולה מלחזור אליו אחותה פסולה לבעלה היה לו לומר להיפך כל שאין פוסל ע"י אחרים?	אם אשתו פסולה מלחזור אליו אחותה פסולה לבעלה	אם אשתו כשירה לחזור אליו אחותה כשירה לבעלה																
אלא ר' יוסי לחומרא	שפוסל גיסתו ע"י בעלה גם אשתו פסולה ע"י עצמו	שאינו פוסל גיסתו לבעלה גם אינו פוסל אשתו ע"י עצמו	באיזה אופן אינו פוסל גיסתו מבעלה? (לא מסתבר לומר באופן שהיא פנוי, דלשון "אחרים" לא משמע הכי. תוס')																
רבי אמי	ע"פ עד אחד (ע"פ ב"ד) אסורה לבעלה	ע"פ שתי עדים מותרת לבעלה	שפוסל גיסתו ע"י בעלה גם אשתו ע"י עצמו שנראה כנושא אחות אשתו																
	<table border="1"> <tr> <td>ע"פ עד אחד</td> <td>ע"פ ב' עדים</td> </tr> <tr> <td>אשתו</td> <td>אשתו וגיסתו</td> </tr> <tr> <td>מותרת</td> <td>מותרת</td> </tr> <tr> <td>אסורות</td> <td>מותרת</td> </tr> </table>	ע"פ עד אחד	ע"פ ב' עדים	אשתו	אשתו וגיסתו	מותרת	מותרת	אסורות	מותרת	<table border="1"> <tr> <td>ע"פ עד אחד</td> <td>ע"פ ב' עדים</td> </tr> <tr> <td>גיסתו</td> <td>אשתו וגיסתו</td> </tr> <tr> <td>מותרת</td> <td>מותרת</td> </tr> <tr> <td>אסורות</td> <td>מותרת</td> </tr> </table>	ע"פ עד אחד	ע"פ ב' עדים	גיסתו	אשתו וגיסתו	מותרת	מותרת	אסורות	מותרת	
ע"פ עד אחד	ע"פ ב' עדים																		
אשתו	אשתו וגיסתו																		
מותרת	מותרת																		
אסורות	מותרת																		
ע"פ עד אחד	ע"פ ב' עדים																		
גיסתו	אשתו וגיסתו																		
מותרת	מותרת																		
אסורות	מותרת																		
<p>נחלקו מה טעם שנישאת ע"פ עד אחד וחזר בעלה צריכה גט מהשני לת"ק: כדי שתידק לפני שנישאת. לר"י: שמא יאמרו הבריות "גירש זה וקידש זה" ועכשיו מחזיר גרושתו משניסת. ונחלקו אם אשתו נאסרת כשאחותה נאסרת. לת"ק: אשתו מותרת לחזור לו אף אם אחותה אסורה לבעלה. לר"י: אשתו אסורה לחזור לו אם אחותה אסורה לבעלה.</p>																			
רבי יצחק נפחא	ארוסתו וגיסו הלכו למדינת הים	אשתו וגיסו הלכו למדינת הים	ת"ק: אשתו כשירה ואחותה פסולה אשתו כשרה שאין שכיבת אחותה אסורתה אחותה פסולה כדי שתידוק ולינסוב																
	ר"י: שתיהן פסולות ארוסתו פסולה כיון שנראה כנושא אחות אשתו בחייה אחותה פסולה חשש שיאמרו תנאי ה' בקידושין, ונשא אחותה בדין, עכשיו הגיס מחזיר גרושתו משנישאת	ר"י: שתיהן כשירות אשתו כשירה כיון שאין פוסל ע"י אחרים אינו פוסל ע"י עצמו. אחותה כשירה שאין תנאי בנישואין																	
<table border="1"> <tr> <td colspan="2">ארוסתו וגיסו</td> <td colspan="2">אשתו וגיסו</td> </tr> <tr> <td>ארוסתו</td> <td>גיסו</td> <td>אשתו</td> <td>גיסו</td> </tr> <tr> <td>מותרת</td> <td>אסורה</td> <td>מותרת</td> <td>אסורה</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אסורות</td> <td colspan="2">מותרת</td> </tr> </table>				ארוסתו וגיסו		אשתו וגיסו		ארוסתו	גיסו	אשתו	גיסו	מותרת	אסורה	מותרת	אסורה	אסורות		מותרת	
ארוסתו וגיסו		אשתו וגיסו																	
ארוסתו	גיסו	אשתו	גיסו																
מותרת	אסורה	מותרת	אסורה																
אסורות		מותרת																	

מה יאמרו הבריות בארוסתו וגיסו?



ראובן קידש רחל על תנאי (ולא נתקיים). שמעון גירש לאה לפני שהלך למדה"י.
ראובן נשא לאה כדין. עכשיו שלאה חוזרת לשמעון הרי הוא מחזיר גרושתו משנישאת.
ורחל אסורה לחזור לראובן שיאמרו שהוא נושא אחות אשתו.

